

Въ севернитѣ области живѣятъ пѣструшкитѣ (лемингитѣ), които по устройство на тѣлото си приличатъ на нашитѣ съсели (лалугери). Тѣ се хранятъ съ мъхове, лишей и коритѣ на дърветата. Тѣхното размножаване става неимовѣрно бързо. Къмъ края на лѣтото храната имъ е вече недостатъчна. Тѣ почватъ да гладуватъ и какъ ще излѣзатъ отъ това мжно положение? Пѣструшкитѣ почватъ да се събиратъ на групи отъ хиляди екземпляри. Тази група постоянно расте, защото къмъ нея се присъединяватъ други хиляди. По този начинъ се образува армия отъ нечетно число гладуващи пѣструшки, на които не остава нищо друго, освенъ да решатъ да отпътуватъ въ областъ, която може да имъ даде гостоприемство. Но какъ да тръгнатъ? Нѣматъ опредѣлена посока, нѣматъ и време за колебание. Най-после решаватъ да вървятъ тамъ, гдето очитѣ имъ виждатъ. Тръгватъ и къмъ тѣхния походъ се присъединяватъ и други гладуващи пѣструшки, тѣлпи отъ хиляди други нещастливци, които свързватъ сждбата си съ тѣхната. Цѣла рѣка отъ гладуващи животинки се отправя на нѣкжде, безъ да държи смѣтка за прѣчки и опасности.

Въ силенъ бѣгъ тѣ прехвърлятъ планини, пропѣзаватъ високи скали, тичатъ въ полето и унищожаватъ всичко, което може да имъ задоволи глада. Ако се наложи, преплаватъ рѣки и езера и, безъ да се страхуватъ, промѣкватъ се между краката на голѣми животни и на човѣка, безъ да се отклоняватъ отъ начертания си пжтъ. Благодарение на глада и несгодитѣ, много пжти заболяватъ отъ болести, които безпощадно ги морятъ по пжтя. Многобройни пѣструшки загиватъ отъ тия болести и оставатъ здравитѣ и живитѣ да продължатъ дългия си пжтъ, минавайки презъ тѣхнитѣ трупове. Но не е само тази напасть. Тази грамадна армия, обезумена отъ гладъ, бива винаги нападана отъ хищници (вълци, лисици, куници, ястреби и пр.), срещу които нѣма срѣдства за